

עמ"ת 8279/07/22 - ראיד סלפיתי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 8279-07-22 (עציר)
תיק חיצוני: 182728/2022

בפני
עורר
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופט אסף זגורי
ראיד סלפיתי (עציר)
מדינת ישראל

הערר:

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופטת יסמין כתילי) בתיק מ"ת 30011-05-22 בגדרה הורתה על הארכת מעצרו עד לתום ההליכים.

ההליך בבימ"ש קמא:

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום ביום 15/5/2022 כתב אישום המייחס לו עבירות פציעה לפי סעיף 335 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ובצד כתב האישום הוגשה בקשת מעצר עד לתום ההליכים.

3. ביום 23/5/2022 קבע בימ"ש קמא כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית ועילת מעצר ונקבע דיון ליום 4/7/22 לדיון בשאלת חלופת המעצר תוך שהוזמן תסקיר מעצר.

4. ביום 4/7/2022 התקיים דיון בבית משפט קמא בו טענו הצדדים טענותיהם ובתומו ניתנה החלטת בימ"ש קמא בה הורתה על הארכת המעצר של העורר הואיל ולא מצאה לבטוח וליתן אמון במשיב ובמשמורנים שהוצעו. בימ"ש קמא נתן דעתו לתסקיר המעצר אשר אף הוא קבע כי יש ספק רב אם המשמורנים המוצעים על ידי העורר יוכלו למלא את מלאכת הפיקוח. עוד התייחס בימ"ש קמא לטענת הפליה בין העורר כאן לנאשם אחר בשם מוחמד סלפיתי שחלקו משמעויות יותר באירוע מושא התיק והוא דווקא כן שוחרר בתנאים. בימ"ש קמא, לאחר עיון בתסקירו של הנאשם האחר קבע כי יש מקום להבחין בין הנאשמים שכן בעניינו של האחר הוצעה חלופה טובה יותר והתסקיר הינו חיובי ועל כן הורה כאמור על הארכת המעצר.

טענות הצדדים:

5. ב"כ העורר טוען כי יש לקבל את הערר מהטעמים הבאים:

5.1. העורר טוען כי אין ראיות לכאורה לביסוס האישומים כנגד העורר שכן המתלונן בתיק לא זיהה מיידית את העורר בעימות ורק לאחר שיחה עם השוטרים זיהה דמות צולעת כאשר לעורר כאן כלל לא הייתה צליעה בעת האירוע. עוד נטען כי החקירה זוהמה בשל התערבות השוטרים בחקירה. נטען כי בעדויות הראשונות שלו טוען המתלונן כי לא ידועה לו זהות האדם השלישי המעורב בתקיפתו. ב"כ העורר טוען כי לא ניתן לזהות מסרטון שמתעד את האירוע את העורר.

5.2. העורר טוען לפגם בשל אי עמידת ההחלטה בעיקרון השוויון מקום שנאשם אחר שחלקו גדול יותר שוחרר למעצר בית בתנאים מגבילים ועל כן מדובר בנימוק מיוחד המצדיק למרות המלצות שליליות של התסקיר שחרורו של העורר לתנאים מגבילים ולחלופה.

5.3. בעניין תסקיר המבחן טוען ב"כ העורר כי לא היה מקום לקבל האמור בו, לדבריו זכותו של אדם לכפור באשמתו ואם בשל כך התסקיר לא ממליץ לשחררו הרי שאין מקום לסמוך על אותו תסקיר. כן בא ב"כ העורר בטרוניה לנאמר בתסקיר ביחס לאישיותו של העורר לטענות כאילו הסתבך בפלילים בעוד שאין לו כל עבר פלילי ולא ברור לו כיצד קצין המבחן מגיע למסקנות מרחיקות לכת לעניין מעורבות העורר בפלילים.

5.4. ב"כ העורר טוען למקבילית כוחות בין עוצמתן החלשה יחסית של הראיות לכאורה לבין שקילה חיובית של חלופת מעצר, בייחוד לאור העובדה שנאשמים אחרים שוחררו בתנאים מגבילים.

6. ב"כ המשיבה סומך ידיו על החלטת בית משפט קמא וטוען כי אין מקום לקבל הערר וביתר פירוט אלה טענותיו:

6.1. ראשית נטען כי קיימת ראיות לכאורה כנגד העורר כפי שפורטו בהחלטת בימ"ש קמא מושא הערעור. ב"כ המשיבה טוען לשקרים והתפתלויות של המשיב כאשר נשאל היכן היה בעת האירוע ולדבריו ישנם איכונים המראים כי היה באזור האירוע. כן טוען כי שוטר המכיר את העורר ידע לזהותו בתצלום האירוע וכי המתלונן עצמו מסר לבסוף את שמו בעדותו המאוחרת יותר.

6.2. שנית ולעניין התסקיר נטען, כי מדובר בתסקיר שלילי, כי לא בכדי בית משפט קמא לא נתן אמון במפקחים המוצעים, כי מדובר בנשים המגוננות על העורר ולא מביעות עמדה ביקורתית וכי לא ניתן לסמוך עליהן באמת שיפקחו עליו.

6.3. לעניין טענת ההפליה נטען כי מדובר בהבחנה מותרת ולגיטימית ולא בהפליה. נאשם אחד הוא

קטין, כך שברור שהנטייה תהיה לשחררו. ואילו בעניין הנאשם האחר, אחיו של העורר, ניתן תסקיר חיובי ולכן היה מקום לשחררו. עוד נטען כי בניגוד לטענות ב"כ העורר חלקו של העורר כאן בפרשה הוא משמעותי יותר מזה של הקטין למשל (שרק ריסס גז בפני המתלונן).

6.4. לפיכך ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר.

דין והכרעה:

7. בדיון בבקשת מעצר יש לבחון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, קיומה של עילת מעצר והאם חלופת מעצר יכולה להפיג המסוכנות הנשקפת מהנאשם.

8. בכל הנוגע לתשתית ראייתית, המדובר על פוטנציאל ראייתי להרשעה (בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו, 4/3/2018)). כלומר נבחן הפוטנציאל ההוכחתי של חומר החקירה ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים. מקום שיש סיכוי סביר שעיובודן של הראיות במהלך המשפט תוך בחינתן בחקירות ותוך קביעת אמינותן ומשקלן יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל ספק סביר, ניתן לומר שישנן ראיות לכאורה. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל - גם לאחר "עיובודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי- להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהא לבסס עליה את הרשעת הנאשם, תתבקש המסקנה כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת האשמה ועל כן אין מקום למעצרו עד תום ההליכים (ראו בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ(2) 133 (1996) ; בש"פ 10512/05 פינר נ' מדינת ישראל (נבו 24/11/2005)). מקום שיש חולשה ראייתית של ממש הרי שחלף מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני, רשאי בית המשפט להורות על שחרור לחלופת מעצר (ראו בש"פ 393/20 זייד נ' מדינת ישראל נבו, 3/2/2020)).

9. במסגרת החלטת בימ"ש קמא נקבע כי ישנה תשתית ראייתית להוכחת האישומים כנגד העורר. המחלוקת היא כאמור לעניין זיהוי העורר כמי שהיה באירוע. בהקשר זה מפנה בימ"ש קמא לעדות המתלונן מיום 10/4/22 כאשר באותה הודעה אמנם לא זכר תחילה מי התוקף השלישי אף בסוף ההודעה מסר את שמו של העורר. עיינתי כעת בהודעת המתלונן מיום 10/4/22 ואכן עולה כי הוא נוקב בשמו של העורר בסוף העדות. כן עיינתי במכתב לתיק של אור גלעד, חוקרת במשטרה הכותבת כי היא מזהה בסרטון שהוצג לה את העורר רץ עם אלה ידו. הזיהוי מתבסס על היכרות מוקדמת בעקבות חקירות רבות שביצעה לעורר בתיק בו נפצע מרגלו בירי. עוד יש לציין, כי האיכוניס מלמדים כי העורר היה באזור האירוע. היום מוסר ב"כ העורר כי נסע מנצרת לכיוון עפולה (דבר שמחזק את טענות המשיבה לעניין הימצאותו באזור האירוע). אלא שבעדותו במשטרה אמר שהיה רק בבית ולא יצא כל היום מהכפר בו הוא גר (ראו עדות העורר מיום 11/5/22). סבורני כי די בעדויות שיש בתיק החקירה יחד עם שינוי בגרסאותיו באשר להיכן היה באזור האירוע כדי לקבוע ברמה הנדרשת שמתקיים התנאי של ראיות לכאורה ולא מצאתי פגם כלשהו בקביעת בית המשפט קמא. יחד עם זאת אין ספק, כי גם לגישת בימ"ש קמא יש קושי בראיות בנוגע לשאלת הזיהוי של העורר.

10. בהקשר זה נקבע כי "קיימת זיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר וככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר. ברם, מנגד יש לקחת בחשבון גם את עוצמת עילת המעצר. יכול וביהמ"ש יגיע למסקנה כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות, אך למרות זאת יורה על מעצר הנאשם עד תום ההליכים, נוכח מידת מסוכנותו כפי שמשקפת מהמעשה והעושה (ראו בש"פ 1269/22 אבו סביתאן נ' מדינת ישראל (נבו 6/3/2022)). זה בדיוק המקרה שלפניי שבו ישנה אומנם חולשה בראיות שמצדיקה הייתה לכאורה לשקול חלופה ביתר רצינות, אך עילת המעצר היא חזקה ועומדת מנגד (עבירת פציעה כשעברין מזוין בצוותא לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין המקימה חזקת מסוכנות) ולא כל שכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה.

11. אין ספק כי מדובר בעבירות המקימות עילת מעצר כנגד העורר וחזקת מסוכנות והנטל להפריכה רובץ על העורר. כאן הקושי במתן אומן בעורר נובע ממספר גורמים ובהם בריחתו בימים הראשונים לאחר האירוע, תיאום גרסאות בינו לבין המעורבים אחרים קודם ההתייצבות במשטרה כאשר שניהם מסרו גרסאות לפיהם לא היו באזור האירוע.

12. בימ"ש קמא קובע כי אינו יכול ליתן אומן במפקחות שלפניו וכי אין בטחון במסוגלותן להבטיח פיקוח רציף שכן שלוש עובדות ונדרש בנסיבות העניין מעגל פיקוח נוסף בדמות איזוק אלקטרוני, (חלופה שגם אני הצעתי בדיון הנוכחי) אלא שעולה כי במקום המגורים של החלופה המוצעת לא קיימת תשתית בזק. למרות זאת מפנה בימ"ש קמא את העורר לשירות המבחן ואז מתקבל תסקיר שאינו ממליץ על שחרורו.

13. תסקיר המעצר מצוין כי לעורר אין עבר פלילי אך בשנה האחרונה נחקר מספר פעמים בחשד להסתבכות בעבירות אלימות רחוב, כולל קטטות ונשק וזאת על רקע הטרדות שעובד אחיו בעל קיוסק - מצד גורמים עבריינים. העורר שלל כל קשר לחשדות אלו וציין כי היו מקרים רבים בהם ספג איומים מאותם גורמים בעולם התחתון. כן יש לחובתו 42 הרשעות בעבירות תעבורה שונות. באשר לאירוע הוא הרחיק עצמו מהאירוע ושלל כל קשר ישיר אליו וטען כי אחיו מוחמד הוא זה הנמצא בסכסוך עם המתלונן אך לא מסר הרקע הישיר לכך. הוא עצמו שלל סכסוך עם המתלונן או כל קשר עמו. הערכת הסיכון בתסקיר מבוססת על התרשמות מהשיחה עם העורר ועם המתלונן. התרשמות מהעורר היא כי מדובר באדם מניפולטיבי שנוקט באמצעי זהירות מתוך שמירה על עצמו והפחתת נסיבות מעצרו. לאור עברו התעבורתי וחקירותיו בעת האחרונה בתחום אלימות רחוב ונשק כפי שהוא מסר בעצמו בשיחה עם קצין המבחן כל אלה מעלים רושם מאדם בעל נגישות למצבי סיכון כלליים המתנהל באופן כוחני ובריוני שככל הנראה מחויב לפעול לפי נורמות תרבותיות חברתיות פוגעניות וכוחניות לצד הנגישות להישג נשק. ההתרשמות היא מרמת תובנה נמוכה לצמצום לעניין הסיטואציה בה הוא נמצא כיום וניכר לעניין נסיבות המעצר כי הסכסוך עדיין עמוק ופעיל וטרם נרגעו הרוחות ושני הצדדים טעונים רגשית בעוצמה גבוהה. בסיכום נרשם כי רמת הסיכון להישנות התנהגות פוגענית דומה הינה גבוהה.

14. ב"כ העורר מבקש לתקוף התרשמות זו של שירות המבחן אך לא מצאתי ממש בטענותיו. מדובר בגוף מקצועי ביותר, מיומן המסתמך בין השאר על עובדות או על דברים שהעורר עצמו מספר ועל כן אין מקום לפקפק בהערכת הסיכון. העורר טוען כי למרשו אין כל קשר לנשק, ברם בשיחה עם שירות המבחן הוא עצמו מודה

שנחקר ביחס למעובות בעבירות שכאלה. בנוסף, נחקר העורר ביחס לעבירות אלימות שונות במהלך התקופה האחרונה וגם דבר זה אומר דרשני. העבר המכביד בעבירות תעבורה לכשעצמו אינו מקים מסוכנות ביחס למקרה שלפני, **אלא שזה מצטרף ליתר הפרמטרים ששירות המבחן בוחן בהתנהלות, אישיותו והתייחסותו של העורר לשמירת חוק, להתנהגות עבריינית ו/או שולית ולכן היה בכך טעם.**

15. בעניין ההתרשמות של שירות המבחן מהמפקחות שהוצעו, לא מצאתי מקום לביקורת על התרשמותו. המפקחות המוצעות שללו קשרים שוליים של העורר עם גורמים עברייניים או כל התנהלות בעייתית, התקשו להצביע על קשיים בהתנהלותו באופן כללי, ציינו שאין יודעות כלל את הרקע ואין קשורות לאירוע (למרות שהן בנות משפחה שאמורות לפקח עליו), **הן ציינו שבחברה בה הן חיות נשים לא מעורבות בסכסוכים שבעליהן והגברים בחברתן מנהלים.** לאחר מכן נפתחה אחת המפקחות וסיפרה בעצמה כי יודעת על סכסוך בין המתלונן לבין אחיה אך לא הרחיבה את הדיבור. **למפקחות הזדהות רגשית ומשפחתית תרבותית עם העורר ויתר השותפים לעבירה והן מגוננות יתר עליו ועל אחיו וממקום זה יש חשש שיתקשו לזהות מצבי סיכון פוטנציאליים הנשקפים ממנו.** לכן בסיכום נרשם כי שירות המבחן מתקשה לראות כיצד החלופה המוצעת תצמצם הסיכון הנשקף מהעורר ו/או תוכל למנוע נגישות למצבי סיכון. אציין בהקשר זה כי ניתן להבין בני משפחה המגוננים על בן משפחה אחר הטוען כי לא ביצע המיוחס לו. אם הנאשם לא מודה בעבירות המיוחסות לו, בנות המשפחה לא אמורות להתייחס אליו כאילו ביצע אותן. **למרות הערה זו איני סבור שהערכת המפקחות להבטיח מניעת הישנות סיכון מצד העורר שגויה גם לאור המנטליות והצמצום שהן גוזרות על עצמן מבחינת פיקוח ו/או מעורבות בעניינם של הגברים במשפחה (לפי דבריהן הן).**

16. מעבר לכך אמנם קיים קושי בתסקיר הנעוץ בכך ששירות המבחן לא בדק מפקח נוסף שהוצע על ידי העורר בשם סקר סעאידה - רווק שעובד כמאבטח בנמל חיפה, עובד במשמרות ואין לו עבר פלילי. אין כל הסבר לא בתסקיר ולא בהחלטת בימ"ש קמא מדוע לא הובא מפקח זה בחשבון. יחד עם זאת גם אם אני מניח שהמלצת שירות המבחן לגבי מפקח זה הייתה חיובית ביותר, והרי גם בית משפט קמא התרשם ממנו לחיוב, הרי עדיין מדובר במפקח שלפי דבריו עובד במשמרות בחיפה ועל כן לא ברור לי כיצד הוא יכול להבטיח פיקוח הרמטי והדוק על העורר בזמנים שבהם אינו שווה עמו וזאת כאשר כאמור לא ניתן לסמוך על הפיקוח של המפקחות המוצעות. **זאת ועוד הוספת מפקח זה עדיין לא מאיינת המסוכנות העולה מהתסקיר.**

17. **בהקשר זה אני נותן דעתי גם לעניין חשש מהימלטות מאימת הדין לאור משך הזמן שהעורר היה דרוש לחקירה ולא אותר.** מדובר בעניין רלבנטי לצורך מתן אמון במי שמבקש לא להיות תחת סורג ובריש אלא בבית משמורן.

18. ביחס לטענת ההפליה, הסביר בית המשפט קמא כי נאשם אחר הינו קטין ולכן ברור מדוע שוחרר לחלופה ואילו בעניין הנאשם הנוסף, הרי שבעניינו הוגש תסקיר חיובי עם המלצות מתאימות בעניין השחרור (שבימ"ש קמא בחן אותן וציון בהחלטתו) ולכן נכון היה להבחין בין הנאשמים ובין התסקירים.

19. לאור כל אלה איני סבור שעלה בידי העורר להצביע על אותם טעמים חריגים שבהם יש לחרוג מהמלצת תסקיר

ולהורות על שחרור לחלופה חרף אי המלצה שכזו מטעם גורמי המקצוע.

20. סיכומו של דבר, נראה כי אין בחלופות המוצעות על ידי העורר כדי להבטיח איון מסוכנות והישנות עבירות מצד העורר. הסכסוך עדיין קיים בין הניצים, העורר לא לוקח אחריות (טוען לחפותו), נחקר בחקירות פליליות מספר פעמים בחודשים האחרונים, בעל קווי אישיות מניפולטיביים, קשה ליתן בו אמון ואין די בעבר פלילי נקי בנסיבות העניין כדי להקים אמון בו כי ישמור על החלטות בית המשפט בדבר שחרורו לחלופה כזו או אחרת. מתבקש היה בנסיבות העניין לנקוט בפתרון של מעצר באיזוק אלקטרוני, אך בהיעדר היתכנות טכנית, הרי שאין מנוס בנסיבות העניין אלא להותיר את העורר במעצר.

21. עם זאת ככל שתהיה לעורר אפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני יוכל לעתור בעיון חוזר.

22. בסיכומו של דבר, נראה בנסיבות העניין כי לא נפל פגם בהחלטת בימש קמא המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

ניתנה היום, ח' תמוז תשפ"ב, 07 יולי 2022, בהעדר הצדדים.